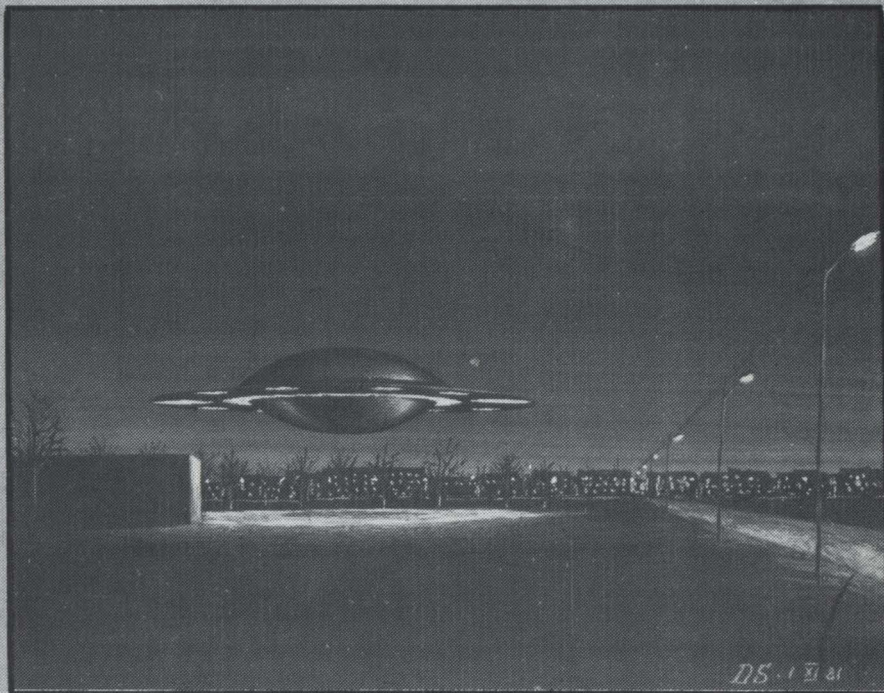

UFO

INFORMATION XXXXXXXXXX **NR. 4 1984**

UFO sågs över gata

— SIDAN 27 —

**Ljusfenomen skrämmar
i spanska Santander**

— SIDAN 9 —

**Närkontakt
i Kalifornien**

— SIDAN 10 —

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utk. med 6 nr/år. Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan. — 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

Övriga medarbetare:
Olle Öhman, Märta Engzen, Lars Nilsson, Kenneth Eek och T. Gustavsson.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunnsgränd,
596 00 Skänninge.
Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:
Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 8 43 25-0
UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg motages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga
TECKNARE och ÖVERSÄTTARE
för översättning av engelska, franska och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv till Carl-Axel Jonzon, UFO-Information, Box 16, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

UFO-Information utkommer ej regelbundet varannan månad.

Beställ UFO-Information HANDLINGSPROGRAM

genom att sätta in

30:-

på postgiro 84325-0

**Missa inte
UFO-Information
pangerbjudande:**

JUBILEUMSNUMRET!

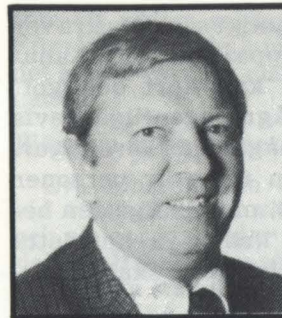
Tidningen är ett måste för den verkligt UFO-intresserade.

Beställ den
medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in
35 kronor på postgiro.

84325-0

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

Varför data?

UFO på data — jo jag tackar, nu skall det bli ordning bland "tefaten". Det är inte alltför sällan man ser i olika tidskrifter att UFO lägges upp på data, vad det nu skall tjäna till..

Först måste jag klargöra, att jag inte alls är någon motståndare till data och framåtskridande, men jag ifrågasätter om allt är lämpligt att databehandla. Man måste först och främst klara ut vad det är man vill ta reda på och sedan finna metoder som passar för ändamålet. Nu tycks det mig, som om man tar alla nya metoder till hjälp endast för att de är nya och moderna. Om de sedan är lämpade för just detta speciella ändamål förefaller mindre viktigt.

Personligen skulle jag vilja veta följande: Vilka är det som besöker oss? Varför och varifrån kommer de? Det är frågor som jag tycker är viktiga.

Kan data ge oss svar på dessa frågor? Låt oss se efter! För det första: Vilka är det som besöker oss? Hur skall vi få svar på den frågan via data? Vad datorn kan göra är i stort att hålla i minne de rapporter vi programmerar in. Det vill säga: data är i stället för en anteckningsbok

Var och en kan med ett mini-

mum av intelligens förstå, att svaret på frågan inte kan erhållas av ett anteckningsblock med mindre än att vi vet svaret och har nedtecknat detta. Har man svaret behövs varken data eller anteckningsbok.

Lika illa är det med de andra frågorna. Vi kan inte få svar om vi inte redan vet dem och har programmerat dataapparaten med dem. Vad vi kan få är tendenser som t ex att UFO kommer under viss tid på dygnet eller under viss årstid inom ett visst geografiskt område, ser ut på ena eller andra sättet eller har det beteendet etc. Men detta säger ingenting om de frågor jag önskade svar på. Man kan inte få någon som helst säker indikation i ena eller andra riktningen, alltså är det hela dömt att misslyckas. Dessutom finns beteenden vi inte känner till och alltså inte kan programmera in på datorn.

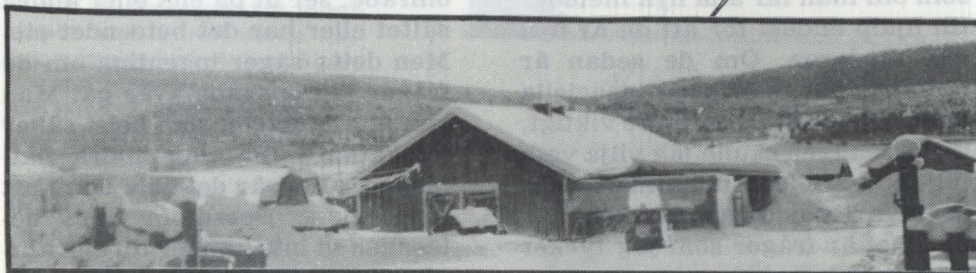
Jag har mycket svårt att förstå, varför man ödslar pengar och energi på något som från början är helt huvudlöst och på förhand dömt att misslyckas. Den enda möjliga förklaring jag kan se är att man vill s.a.s. hänga med och vara modern och använda det senaste på området, allt för att visa

upp en välpolerad fasad utåt mot okunniga människor. Enligt mitt sätt att se saken är detta ett ganska ruttet förfarande vilket pekar på att man är mera mån om sin fina fasad än att försöka finna sanningen bakom UFO-fenomenet.

Skulle det mot förmodan vara så, att man handlar i god tro och inte förstår bättre, ja, då är det dags att sätta in personer som förstår bättre på olika positioner inom UFO-rörelsen. Nu tror jag dock inte att det senare är förklaringen utan det förra. Jag har ganska ingående kännedom om förhållanden som råder inom olika UFO-rörelser och vet därför att man vill glänsa utåt och framhäva vilken maktfaktor man är inom området. Den initierade vet att så inte är fallet utan att det snarare är ett fattigdomstecken och alltså skall betraktas som sådant. För övrigt är de verkligen påtagliga UFO-fallen inte flera än att de kan

handhas på vanligt sätt. De kräver ingen större apparatur för att analyseras. Man kan kort och gott fastslå, att några egentliga bevis för vad som pågår inte föreligger. Det enda som finns är personer som sett UFO, men enligt den bevisföring som krävs, räcker detta inte för att sakfrågan skall tillgodoses.

För att övergå till någonting helt annat. Vi får inbetalningsaviser utan både namn och adress och/eller med felaktiga adresser. Vi har inte möjlighet att finna ägarna till dessa inbetalningar och ber därför om noggrannhet med namn och adress. I vissa fall är det helt omöjligt att uttyda vad som skrivits. Var vänlig **TEXTA tydligt!** Har ni blivit utan tidning, förstår ni säkerligen orsaken och rättar till det hela i fortsättningen.

Landet Runt

Av Tommy Gustavsson och Carl-Axel Jonzon

Småländska Högländet 6 december 1983

Det var vid 2-tiden på natten till fredagen fru Agda Agborg vaknade av att det dundrade ute. - Jag vakna-

de och hörde upprepade smällar. Det lät som kanonskott, berättar Agda Agborg.

- En kort stund efter fick jag se ett stort sken över himlavalvet, nästan

som ett riktigt solsken, säger hon. Efteråt funderade hon länge på vad det kunde vara för märkliga tecken i natten.

Bjärnum 15 december 1983

Eva Jönsson från Uddeboda, var vid 17.40-tiden på väg mot Malmö och ett par kilometer söder om rondellen i Hässleholm såg hon plötsligt något som snabbt föll ner mot marken åtföljt av gnistor i alla spektrats färger.

Hon kunde inte stanna på grund av trafiken men hon säger att nedslaget var i närheten. Hon såg upp-lysta hyreshus i bakgrunden, vilket visar att nedslaget måste varit mellan henne och byggnaderna.

Fenomenet sågs också i Olastorp och Örkened vid samma tid. Det är ca sex mil från den plats Eva Jönsson befann sig.

Hjo 22 december 1983

Vad var det för mystiskt föremål Ivar Ståhl boende på Sjögatan observerade.

Det var vid sextiden på morgonen som Ivar såg ett starkt gulvitt sken från något föremål som rörde sig i oregelbundna banor över Vättern. Han tittade av en händelse ut över den nermörka sjön och fick då syn på ett starkt ljussken som rörde sig fram och tillbaka för att sakta försvinna söderut.

- Jag iakttog ljusskenet i ca 10 minuter, berättar han. Det var ingen båt. Något flygplan kan det knappast ha varit. Dels var ljuset från föremålet så starkt och så rörde det sig i så oregelbundna banor att jag anser det osannolikt.

Det var alltså ca 10 minuter som Ivar Ståhl kunde följa i ljusskenets rörelser över himlen. Han uppger att han inte är någon UFO-fantast men vill gärna få en förklaring på vad var han såg denna tidiga söndagsmorgon i december.

Buttle 2 januari 1984

Vad kan det ha varit för någonting frågar sig Margot Nordvall-Andersson efter en egendomlig observation på måndagsmorgonen.

Det var från sin sommarstuga vid Vellinge i Buttle som hon såg ett stort föremål komma flygande. Det såg ut som ett flygande kors och gav inget ljud ifrån sig.

I mitten av föremålet fanns en krans av mindre "stjärnor" och någon slags strålning gick ut från det hela.

Margot väckte sin man och han såg också föremålet. Efter ca 15 minuter försvann "kors" rakt uppåt. Föremålet hade hela tiden befunnit sig rätt högt, men inte högre än flygplan normalt går.

Klockan var ungefär 07.15 när Margot först observerade föremålet.

Kramfors 4 mars 1984

Helga Strandberg från Prästmon fick vara med om en märklig upplevelse i helgen.

- Jag var ute i köket vid fyratiden på morgonen och när jag tittade ut genom fönstret såg jag sex till åtta klot som roterade runt i skyn, berättar Helga som aldrig sett något liknande.

Kloten svävade fram ljudlöst samtidigt som de snurrade runt. Efter en stund försvann de mot Styrnåshället och Helga förlorade ögonkontakten med föremålen.

Skara 4 mars 1984

Klockan var strax efter 21 på söndagskvällen då en 15 meter lång farkost passerade över Sörskogen i riktning mot Falköping. Två personer observerade under en längre tid det flygande föremålet som utsände ett blått och rött ljus.

- Det passerade på ungefär 75 meters höjd och alldeles ljudlöst, berättar ett av vittnena.

Sundsvall 4 mars 1984

Ett mystiskt ljussken observerades över Huliaområdet vid 21.30-tiden på söndagskvällen. Föremålet stod stilla en längre stund för att sedan med ett lätt mullrande ljud förflytta sig norrut.

Ljusskenet bestod av en röd och två vita lysande punkter. Vid Midlanda flygplats har man ingen förklaring till det mystiska skenet.

Trehörningsjö 6 mars 1984

På tisdagskvällen observerade ett flertal Trehörningsjöbor ett runt lysande klot på himlen. Det befann sig, enligt vittnena, i trakten runt Djuptjärn-området.

Klotet beskrevs vara runt till formen, skiftade i blått och grönt och hade vingar. Det rörde sig sakta över himlen och observerades under ca en timma.

Sundsvall 16 mars 1984

Ett lysande klot med vingar var på fredagskvällen synligt över Sundsvall, enligt flera vittnen.

Två av dem var Marianne Bengtsson och hennes syster Monika Berglund.

Marianne och hennes syster satt i en lägenhet på tredje våningen på Sallyhillsvägen. Hon berättar med egna ord vad som hände.

- Jag satt med ryggen mot fönstret. Plötsligt ropade min syster att jag skulle titta. När jag tittade ut genom fönstret blev jag nästan bländad. Det var ett runt lysande klot precis vid trädkroppsarna i skogsbrynet här ovanför Sallyhill. Två vingliknande saker stack ut från klotet. På vingarna tyckte jag det såg ut som om det fanns flera mindre lampor som lyste. Min tanke var att det var ett flygplan som höll på att störta. Jag rusade ut på balkongen. Men därute var det alldeles tyst och plötsligt blev det mycket mörkt.

Ett flertal andra vittnen har också hört av sig och berättat om liknande syner.

Ingen har ännu kunnat förklara vad det lysande klotet var för något.

Nyköping 16 mars 1984

Det var vid 22.30-tiden på fredagskvällen som tre promenerande personer gjorde sin märkliga observation.

Det var vid Brukshundklubbens stuga nära Anderslunds kolonioråde väster om Nyköping. Söderifrån kom ett föremål flygande. Det passerade nästan rakt över dem på relativt låg höjd. Trots att det var vindstilla kunde de inte uppfatta något ljud från det.

Föremålet såg ut som en nyputsad kopparbunke och såg ut att vara minst lika stort som månen, som också syntes. Det försvann mot norr och bör också ha kunnat ses från andra platser i Nyköpingstrakten.

Iggesund 15 april 1984

Vad kan det ha varit för ett stort gulorange lampformat föremål som Berit Karsk observerade på himlen på söndagskvällen?

- Ja, inte var det månen, för den såg jag samtidigt, säger Berit. Det måste ha varit något annat, och det skulle vara roligt att höra om det finns fler som sett samma sak.

Berit berättar att hon och maken färdades i bil mot Iggesund på gamla Forsavägen

- Nordost över bergen och skogen såg jag det lampformade föremålet. Det var inte gult, utan mer gulorange, av den typ som fanns i gjuterierna förr. Jag tittade på föremålet en bra stund innan jag sa till min make, som då också såg det. Efter en stund försvann det bakom talltopparna, och då upptäckte vi att det rök om det.

- Vi trodde först att det var

ett flygplan som höll på att störta. Jag har inte kommit på någon naturlig förklaring på vad det kan ha varit för något. Det kan knappast ha varit någon meteorit, det gick för sakta. Jag tittade på klockan och den var 21.02, säger Berit.

Vid F 15 i Söderhamn har man ingen förklaring till det Berit Karsk observerat.

Även Gunnar och Linnéa Jonsen från Iggesund såg föremålet.

- Vi stod vid centrum och det såg ut som en liten sol som kom söderifrån över västra Iggesund, säger Gunnar. Han tillägger att det gick liksom strålar ut från

Turkisk herde i närkontakt!

Den turkiske herden Behcet Oncal säger sig ha varit i kontakt med främmande rymdvarelser i 30 år.

Oncals vittnesmål blev känt genom "Space Phenomena Research Group" i Istanbul med vilka UFO-Review samarbetar. Hans första kontakt ägde rum då han var 15 år och var i färd med att driva får i närheten av sin hemby, Eski Gumus. Medan han satt och åt sin lunch fick han syn på en ljusstråle som träffade en stenhög alldeles i närheten. -En förfärlig känsla, liknande tusentals knappnålar som stacks in i mina lemmar spred sig genom hela kroppen.

Ut ur ljusstrålen kom tre varelser. En av dem var en kvinna. Varelserna talade om för honom att de var besökare från en annan värld och att de inte ämnade skada honom. -De ville inte tala om precis varifrån de kom

föremålet

Cirka två minuter såg de det solliknande föremålet innan det försvann bakom talltopparna.

Växvik 22 april 1984

Mary Krogh, hennes man och en annan kvinna observerade vid 22.30-tiden ett märkligt fenomen.

- Det började som en stor stjärna och blev sedan större och större innan det plötsligt försvann. Föremålet avgav rök som den från ett reoplan. Det kom från nordväst och vi såg det ungefär 30 sekunder, berättar Mary Krogh.

men de sade, att jag kommer att få se dem rätt ofta och att de skulle översända bilder till mig.

Med tiden har varelserna blivit allt öppnare och har t.o.m. tillåtit Oncal att rita en karta över deras solsystem. Enligt Oncal visar kartan världar, som inte kan ses med blotta ögat utan att det förbinds med en apparat som kan fördela ljuset i dess olika färger. Rymdvännen berättade en del om rymden och sade, att "Kur" betraktas som universums centrum. Oncal tillade att universums utveckling började i och med att centrum av Kur exploderade. Två namn på andra solsystem nämndes också, nämligen "Morsanit" och "Lakit".

UFO-Review Newspaper nr. 12

Övers. B.O. Lidén

Småpojkar såg landat UFO

Trots att Aproan inte brukar acceptera och publicera berättelser om UFOs som observerats av barn, anses följande iakttagelse vara betydelsefull på grund av likheterna med andra UFO-fall.

Kl. 16.30 den 3 november 1960 gick två småpojkar (8 år gamla) ut på landet för att skjuta med den pilbåge som sheriffsens son hade fått i födelsedagspresent. Trots att det var lite snö för årstiden i Price County, Wisconsin, var dagen ganska kall. Pojken Gehring och dennes kamrat, Douglas Fox, hade just passerat över en liten kulle, som tidigare tjänat som grustag åt Douglas far, då de hörde ett högtontigt vinande ljud som från en elektrisk motor. De gick nedför den lilla kullen och vände sig om för att titta efter källan till ljudet. Luften hade blivit mycket varm. De blev då överraskade av att få se ett aluminiumfärgat UFO stå på toppen av den kulle som de just gått nedför. De två pojkarna sprang mot det, men när de närmade sig lyfte det och försvann. De kände på marken med sina vantar och fann att den var ganska varm.

Redaktören beslöt höra sig för hos sheriff Gehring i Price County, vilken råkade vara far till en av de två pojkarna. Den skiss som utförts av pojkarna visar ett UFO som är skivformat med en kupol på översidan. Runt kupolen fanns flera fyrkantiga fönster.

Sheriff Gehring visade sig vara mycket samarbetsvillig. Trots att han var mycket förbryllad över det föremål pojkarna sett, var han övertygad om att de talade sanning och att de lämnade en riktig redogörelse. När de kom springande tillbaka till familjen Foxs ranch för att berätta om sin upplevelse, förhörde Mrs Fox dem i var sitt rum för att försäkra sig om sanningshalten i deras berättelse. Sheriffen berättade för redaktören, att trots att han varit skeptisk mot "flygande tefat" tidigare, var han övertygad om att hans son talade sanning, och att han av naturen är en ärlig pojke. Gehring tog med sig en geigerräknare ut till platsen för landningen, men denna visade inga utslag på förhöjd strålning. Det fanns heller inga fysiska spår, som tydde på att något föremål landat i området.

Grummet noterade att pojkarna sagt att det fanns ett träd bakom UFOt, och mellan detta och solen, och att de mycket tydligt såg det höja sig ovanför trädet och sätta iväg med hög hastighet. När Grummet undersökte platsen kom han fram till att UFOt enligt pojkarnas vittnesmål måste ha varit 6 till 7,5 meter i diameter. Enligt pojkarnas föräldrar har ingen av dem sysslat med UFO-fenomenet.

Källa: The A.P.R.O. Bulletin, jan. 1961.

detta satt önskat resultat. En annan hjälp så här i början kan vara, om man känner någon som kan hypnotisera dig och låt honom frigöra eterkroppen från dig efter att detta blivit gjort några gånger är det lättare för dig att ensam utföra det hela.

Ljusfenomen skrämmer spansk landsortsbefolkning

Ett område med härliga skogar och byar med folklig arkitektur, oändliga betesmarker där kor betar - så ser den ut, trakten kring Cabuerniga i västra delen av provinsen Santander. Trakten är bergig och i Sarjas naturreservat finns en vild fauna. Här lever fortfarande människor med kunskap om gamla hantverk och som slår vakt om sitt språk.

I detta område inträffade de sista månaderna 1979 en serie likartade fenomen i trakten av byn Correpoco. När CIOVE fick kännedom om dessa fenomen sände de en grupp till området den 24 december 1979 för att på ort och ställe informera sig om det inträffade. De lyckades lokalisera en del av de personer, som varit vittne till dessa oförklarliga saker. En av dessa var Gabriel Iglesias Herrera. Han visade sig vara mycket samarbetsvillig och hjälpte till att finna andra personer, som varit vittne till händelserna.

Gabriel I Herrera är 30 år och ägare av en fabrik, som tillverkar värmepannor. Han är gift och har två barn. Han erbjöd sig att visa området, där fenomenen uppträtt, ett område nära byn Correpoco.

En smal, slingrande väg ledde till den plats, där Gabriel I Herrera den 2 december kl 20.30 i bil färdades från Correpoco mot Fresneda. Just som han kom ur en kurva, fick han syn på en stjärna som sänkte sig nedåt. Dess ljus tilltog i styrka hela tiden den sänkte sig mot jorden. Vad han såg var så intressant, att han höll på att köra av vägen men han lyckades i sista stund få bilen på rätt kurs igen. Vis av skadan beslöt han sig för att stanna för att bättre kunna följa den underliga stjärnans fram-

fart på himlen. Han blev vittne till hur ljuset växte i intensitet samtidigt som det stjärnliknande föremålet sänkte sig ned över ett berg inte långt från den plats där han stannat bilen. Plötsligt ändrade föremålet riktning och förflyttade sig så, att det kom att befinna sig rakt över landsvägen. Vid denna tidpunkt kunde observatören se, att det rörde sig om en slags farkost och inte som han först trodde en stjärna.

Föremålet uppvisade en rad starka ljuspunkter, som avgav gult ljus. Dessa ljuspunkter satt utplacerade med jämna avstånd. I det gula ljuset kunde också observeras cirka 20 lila-färgade ljuspunkter. De flämtade oroligt, uppgav sagesmannen, som också uppfattar storleken till 40 m eller 'lika stort som två långtradare tillsammans'.

Farkosten färdades i riktning mot Reinos. Den flög i trädtoppshöjd men tycktes inte vidröra marken vid sin ljudlösa framfart. Marken lystes upp av det violetta skenet, och alltsammans verkade spökligt. Farten uppskattades till omkring 90-100 km i timmen. När föremålet närmade sig ett berg, som ligger i dess färdriktning girade det åt vänster och försvann ur min åsyn, förklarade Gabriel I Herrera.

Liknande fenomen i området.

I byn Correpoco hade andra personer varit vittne till liknande händelser i samma vecka. Byn är nästan helt avskild från civilisationen. I dess bodega befann sig flera personer, som varit vittne till besynnerliga ljusfenomen.

Emilio San Juan, en 66-årig jord-

Vägen till det okända Forts från sidan 19 -

utan försök finna något positivt till förklaring.

Ett annat sätt är att placera ett lysande föremål strax ovan ögonen så att man tvingas se uppåt hela tiden.

Koncentrationen i samband med vad som sagts tidigare kommer att leda till självhypnos, och man uppnår på

brukare, berättade att han den 2 december kl 22.00 var på väg upp mot Los Tojas med motorcykel, då utan förvarning hela landsvägen lys-tes upp framför honom.

Han stannade, och på ungefär en kilometers avstånd såg han ett ljust föremål, runt framtill och spetsigt baktill. Det förflyttade sig uppifrån och snett nedåt och skymdes av ett berg. Uppskattningsvis var föremålet 40 m långt och likformigt upplyst. Farkosten kom sedan fram och förflyttade sig ungefär 200 m, innan den ånyo skymdes av ett skogsparti. Emilio San Juan var fortfarande uppskakad efter händelsen.

Emilio Garcia Fernandez är jordbrukare och 17 år gammal. Något tidigare (han är osäker på dagen) än de andra hade han en ovanlig upplevelse. Han var på väg ned från berget La Perroiz med boskap. Det hade börjat skymma, då han fick se en stor lysande cirkel över berget. Föremålet var vitaktigt och till synes mycket större än fullmånen. Det hade klart urskiljbara konturer. Med sin kikare kunde Emilio betrakta föremålet under cirka 15 minuter. Han såg bl a att ljuset var lika i hela cirkeln utan mörka fläckar eller dylikt.

Vädret var något mulet, och regn var i antågande. Ljuscirkeln förflyttade sig uppåt och sedan i sidled, tills den försvann bakom toppen av berget.

Carmen Ruiz Gonzales, hustru till vinkällarens ägare, är en kvinna på 59 år och mor till sex barn, av vilka två är dövstumma. Hon sade adjö till Emilio San Juan i vinkällaren söndagen den 2 december kl 21.45 (som sagts tidigare såg han minuterna senare ett lysande föremål nära Los Tojos). Ungefär samtidigt såg Carmen Ruiz från sitt fönster ett starkt ljussken, som hon trodde härrörde från någon bil på landsvägen, som går ned mot Los Tojos.

Hon glömde bort händelsen, tills hon följande dag mötte Emilio San Juan och han omnämnde vad han upplevt. De båda jämförde då sina intryck från kvällen innan.

En annan granne vid namn Javier uppgav, att han under samma tid sett besynnerliga ljus i området. Som vanligt är det svårt att få någon korrekt bild av vad som inträffat. Att det inte rör sig om något vanligt fenomen torde dock kunna hävdas.

Översättning: Maria Catulán

Närkontakt

i Kalifornien

Jag motiverades att undersöka en UFO-observation som skedde ca 5 km sydost om Anderson, Kalifornien, den 13 november 1972, på grund av de patenterade "Blue book"-inspirerade förklaringar som presenterades i press och radio. Dessa förklaringar som går ut på att det observerade var en radio-sondballong verkar faktiskt ganska osannolika med tanke på de märkli-

ga detaljerna i berättelsen. Vidare bör tilläggas att vittnenä verkar vara mycket trovärdiga. Dessa är mr och mrs Les Harris (båda i 40-årsåldern), deras dotter Mary (14 år) och mr Rex Pixley (54 år), mrs Harris' bror. Mr Harris arbetar på ett sågverk och i hans jobb ingår att beräkna timmerstockarnas storlek.

Efter en middag hos sin syster och svåger och deras dotter Mary,

gick mr Pixley ut tillsammans med dem för sin vanliga kvällspromenad, innan han drog sig tillbaka till sin husvagn på tomten intill Harris lantgård.

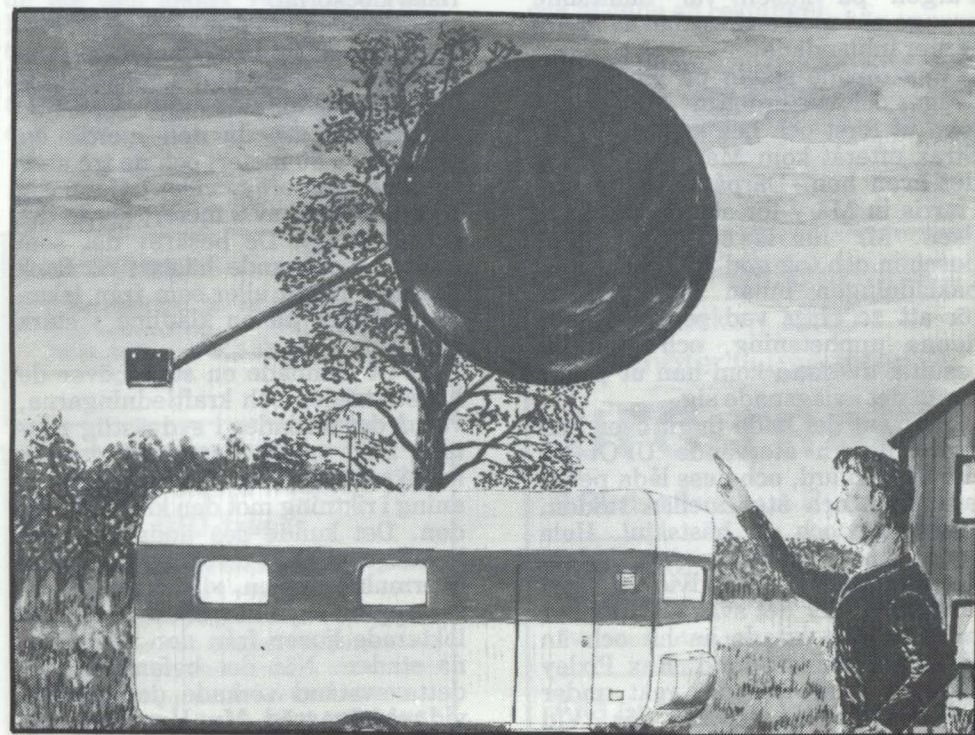
Rex säger, att han när han passerade sin husvagn hörde ett ljud som han trodde härröra från ett flygplan med motorkrängel på låg höjd över Sacramento River, ca 400 meter bort. När han vände sig om för att titta tillbaka i den riktningen, såg han vad han först tog för att vara en fallskärmschoppare som höll på att landa på kanten av Harris envåningshus, vilket var närmast honom och på ca 12 meters avstånd. Hursomhelst landade inte UFOt utan svävade tyst på en höjd av 30 till 60 cm över taket.

Det såg ut som ett svart klot, ca 4,8 m i diameter, med ett styvt rör, ca 3 m långt, som stack ut från undersidan. Röret, eller stängen, var

omkring 15 cm i diameter. I änden på detta rör fanns en rektangulär låda med måtten 7,5 x 7,5 x 10,5 cm, där måttet 10,5 var det horisontella. De tre senare vittnena är alla ense när det gäller de uppskattade dimensionerna, med undantag av själva klotets diameter. Dessa menar att det snarare var 6 eller 9 m i diameter.

När det först observerades var UFOt svart eller blåsvart, och inga ljus fanns på det. Det var mörkare än den mulna och skumma himlen och reflekterade en del ljus från fönstren på Harris hus.

Mr Pixley säger att han började gå tillbaka i riktning mot farkosten, men att han drog sig tillbaka då den samtidigt började röra sig rakt mot honom. Den stannade ett ögonblick över en propangastank ca 3,6 meter från sin ursprungliga position, där den behöll sitt höjdläge, där lådan

Ett vinande ljud hördes från det ballongliknande föremålet.

befann sig omkring 4,5 meter över marken och där klotets översta del befann sig i höjd med det höga skuggträdets topp, ca 13,5 meter upp. (En sydostlig vind blåste vid tiden för iakttagelsen. Det förekom vindhastigheter på upp till 20 knop och mer, enligt the Federal Aviation Agency.)

Anordningen rörde sig sedan parallellt utmed Rex's husvagn, men när den passerat mitten på husvagnen gjorde den en 90° sväng och manövrerade skicligt sin låda mellan trädgrenarna och TV-antennen på husvagnen. Rex hade stått en bit från husvagnsdörren, men när UFOt utförde sin motsatta rörelse över husvagnen duckade han och sprang undan. Någon gång under denna intervall såg Rex två fönster eller ljus på klotet när det sakta roterade, vart och ett något över 30 cm högt och 60 eller 90 cm brett, och avståndet mellan dem var ungefär 90 cm. Färgen på ljusen var flämtande orange-röd med en antydning av andra färger inblandade.

Rex ropade sedan på sin syster, svåger och systerdotter. Mrs Harris kom ut först och fick syn på UFOt. Strax efteråt kom Mary ut och såg det även hon. Därpå skickade Mrs Harris in Mary för att kontakta polisen. Mr Harris stod just då i duschen och tog god tid på sig med påklädningen innan han gick ut för att se efter vad som orsakade denna upphetsning, och som ett resultat av detta kom han ut precis innan det avlägsnade sig.

Efter att det hade flugit över Pixleys husvagn återvände UFOt till Harris bakgård, och dess låda pendlade fram och åter mellan träden, husvagnen och ett hästskjul. Hela denna tid rörde det sig mot vinden. Det stannade upp bredvid ett stort skuggträd, där det svävade i ca sex minuter. Det lutade än hit och än dit under denna period. Rex Pixley hämtade mod och gick rakt under det medan det svävade där. Vid inget tillfälle sågs det vidröra marken, men klotet snuddade kanske vid

några trädgrenar som svajade i blåsten.

När han stod under det lade Rex märke till ett ljud som från ett "kylskåp", vilket emanerade från klotet. Detta ljud, märkbart förstärkt, var vad Rex hade hört i början av observationen, och vad alla hörde när UFOt avlägsnade sig.

Familjens hund var sjuk vid tillfället och vårdades i huset. Alltså inga reaktioner därifrån. Inget av vittnena minns vad deras häst gjorde. UFOt hade passerat över hästskjulet under sin återfärd från området vid husvagnen, men hästen kanske befann sig i en avlägsen del av hagen. Ingen av dem minns heller om de hörde oroliga gässa på ett närliggande fält, men de uppgav också att de är så vana vid ljuden på en bondgård att de helt enkelt ute-stängde dem. De noterade ej heller någon påverkan på det elektriska systemet i huset, inklusive de elektriska klockorna.

Som redan antytts hörde Rex Pixley, när han stod ca 6 meter rakt under farkosten ett ljud som påminde om ett kylskåps surrande. Detta ljud ökade markant då den gjorde ett hopp på ca 30 meter, och de tre andra observatörerna, vilka befann sig på ett avstånd av 9 meter, hörde det också tydligt. De beskrev det som ljudet av skenande hästar, en flock flaxande fåglar eller som från lakan som hänger på en klädlina i stark vind.

UFOt stannade en stund över de högsta träden och kraftledningarna, varpå det färdades i sydvästlig riktning med en konstant hastighet av kanske 16 km/tim. Det rörde sig en aning i riktning mot den kraftiga vinden. Det kunde ses ända tills det befann sig ca 400 meter bort mot den övermulna himlen, vilken svagt lys-tes upp av skymningsljuset och reflekterade ljusen från den närbelägna staden. När det befann sig på detta avstånd verkade det snudda vid två höga träd. Mrs Harris ropade åt grannen som bor bredvid dessa träd. Denne gick ut för att titta, men

han såg inget. Men han kunde bekräfta vinden och väderinformationen som gavs av de andra.

En meteorolog vid väderstationen i Red Bluff sade att det lät som om det skulle ha varit en av deras radio-sondballonger, med undantag av fönstren, dimensionerna, ljuden "röret" och manövrerna (!)

En ballong kunde ha blåst från Red Bluff till Harris gård dagen ifråga (ca 24 km), men denna tingest avlägsnade sig i en ungefärlig riktning mot Red Bluff, och ballonger kan endast färdas med vinden.

De vindar som rådde vid tiden för kallfronten (några timmar tidigare) kunde ha varit mycket nyckfulla. Men just före och efter passagen rådde en sydostlig vind.

Strax innan jag postade denna rapport (vilken observatörerna har läst igenom och godkänt) konsulterade jag den lokala väderstationen i Red Bluff för att åter kontrollera tiden för frontens passage, etc. Jourhavande meteorolog sade, efter det att jag visat honom skissen och andra data, att han inte kunde

tänka sig att det kunde ha varit någon typ av ballong som han känner till. Personalen vid Federal Aviation Agency på kontoret intill instämde. Dessutom satte de mig på spåret till en annan aktuell observation som gjorts inom området!

Observationen varade omkring 10 minuter. Den inträffade vid 18.00-tiden P.S.T. (Pacific Standard Time) på måndagen den 13 november 1972 solnedgången den dagen skedde kl. 17.15 P.S.T. Förutom jämnmulen himmel förekom spridda regnskurar och siktbarheten varierade upp till omkring 1,5 km.

Ett hål som ingen kunde förklara upptäcktes på en plats över vilken UFOt hade svävat vid ett tillfälle. Men det sågs aldrig vidröra marken på denna plats. Hålet kunde ha gjorts med en spade, men det befann sig i en omskött del av gräsmattan. Det var omkring 15 cm djupt, med lös jord i botten, och de fasta sidorna var 15x20 cm i längd och bildade en rektangel.

Källa: William Murphy i Flying Saucer Review Case Histories, Supplement 13, februari 1973.

RÄTTELSE:

Tyvärr blev det fel på numreringen av föregående tidning.
Det skulle ha varit nr. 3 och inte 2.
Vi beklagar detta.

Red.

SVERIGES äldsta tidskrift för UFO-frågor

UFO-händelser • Tankeläsning • Hypnos •
Klarseende • Woodoo •

Utanför kroppen-upplevelser och mycket
annat kan du läsa om i tidningen

===== UFO-information =====

utkommer 6 ggr per år för ENDAST 80: - .
UFO-information, Box 16, 596 00 SKÄNNINGE
postgiro 8 43 25-0

Lördagen den 6 oktober
klockan 19.00

så möter vi upp till en

UFO-TRÄFF

i Rydsgårdshus Rydsgård.

Diabildsvisning, diskussion kring UFO och
närliggande ting och som avslutning dans.

Vi hoppas på en trevlig och givande kväll.

Alla är hjärtligt välkomna.

VID NYA GUINEAS KUSTER LOCKAR SJÖJUNGFRUR!

Av Olle Öhman

Som ur antikens sagovärld stiger de åter upp ridande på vågkammarna - men är allt verkligen saga? Läs och döm själv.

Den amerikanske antropologen Roy Wagner har bedrivit forskning i Nya Guineas övärld och därvid upprepade gånger mött de fantastiska berättelserna om ri - sjöjungfrur, varelser som är till hälften människa, till hälften fisk och som påstås leva i farvattnen runt Nya Guineas kuster.

Antropologer, som arbetar på Nya Guinea, berättar han i den amerikanska tidskriften Fate, kan vara

säkra på att förr eller senare konfronteras med mängder av fantasifulla berättelser om skogsandar, monster och fruktansvärda djur. Ännu är floran och faunan knappast kartlagda, men Wagner anser att de mänskliga invånarnas kultur och förhållanden är tillräckligt kända för att man skall kunna konstatera en säker tendens: det finns en benägenhet på Nya Guinea att se den mänskliga existensen som ett allt genomträngande flöde i naturen. Förändringar och kastningar i naturens liv skulle motsvaras av andra slags människor och varelser.

Wagner fann sålunda under sitt

besök på ön ett myller av fabeldjur och andeväsen - det mesta präglad av primitiv naturtro. Dock med ett undantag, anser han, nämligen tron på ri - sjöjungfrur - som baserar sig på ett faktiskt underlag, åtminstone enligt de uppgifter amerikanen erhöll den tid han bedrev fältstudier bland de barocktalande invånarna i Nya Irlandprovinsen, en övärld som tillhör Nya Guinea, Papua. Han befann sig där åren 1979-80.

- "Ri" finns verkligen, sade en rektor en gång till honom och syftade därvid på en havsvarelse, som tydligen för många kustbor i provinsen är en nästan alldaglig företeelse. Ri beskrives som ett däggdjur med bål, armar och huvud liknande människans men med en underkropp som hos en fisk och avslutad med ett par sidofenor.

- Jag blev första gången uppmärksam på fenomenet, framhåller Wagner, då det beskrevs för mig av en 60-årig man.

Kort därefter deltog Wagner i en grisfest i Ramat, där ett hus skulle helgas. Han kastade på måfå fram frågan, om någon kände till ri och fick då det överraskande svaret, att ri brukade visa sig nästan dagligen ute bland reven i Ramat Bay i synnerhet då det var flod. Ri fiskade där och hade för vana att efter avslutat fiske vinka med händerna mot dem som stod samlade på stranden. Uppgiftslämnaren förklarade för Wagner, att byinvånarna sett ri otaliga gånger.

Under de intervjuer forskaren senare gjorde, fick han ytterligare belägg för förekomsten av ri. En man berättade, att han vid något tillfälle blivit vittne till hur en ri fångades i

ett nät. Hon lämnades på stranden övervakad av några halvvuxna pojkar, medan han själv begav sig iväg för att hämta plantageägaren, som bodde i närheten. När han kom tillbaka till platsen hade pojkarna dock låtit ri krypa ned i vattnet igen. Sjöjungfruns nakenhet hade till den grad generat dem, att de inte vågade behålla fången!

Något år innan Wagner anlände till ögruppen, hade en styresman för en av byarna i provinsen Nya Irland plötsligt stått öga mot öga med en ri. Han hade befunnit sig på fisketur tillsammans med några andra bybor, då sjöjungfrun dök upp mitt framför honom på bara fem meters avstånd. Varelsen höjde sig i vattnet och stirrade på honom. Mannen kastade sitt spjut mot ri, men då han inte var riktigt säker på om han verkligen ville döda eller skada varelsen lät han spjutet ta en annan riktning. Ri blev inte skrämmd av attacken utan fortsatte att betrakta honom ännu en stund, innan hon dök ned i vattnet och försvann.

Wagner frågade honom hur ri såg ut. - Som en apa i ansiktet blev svaret. En tioårig pojke uppgav, att han sett en hel familj av ri komma simmande mot en flodmynning i månlyuset. Det sägs också, att skolpojkar under det långa lovet i december-januari ofta brukar dyka ned i vattnet försedda med ansiktsmasker av glas för att försöka få syn på en sjöjungfru.

Litet mer verklighetsnära förefaller uppgifterna om att ri jagas för köttets skull. Detta säges ske utanför öarna Lihir och Siar vid Nya Irlands södra äne. Wagner intervjuade fler personer, som uppgav sig ha förtärt

ri-kött. Det innehöll "mycket blod som hos en människa och kroppsfettet var gulaktigt till färgen."

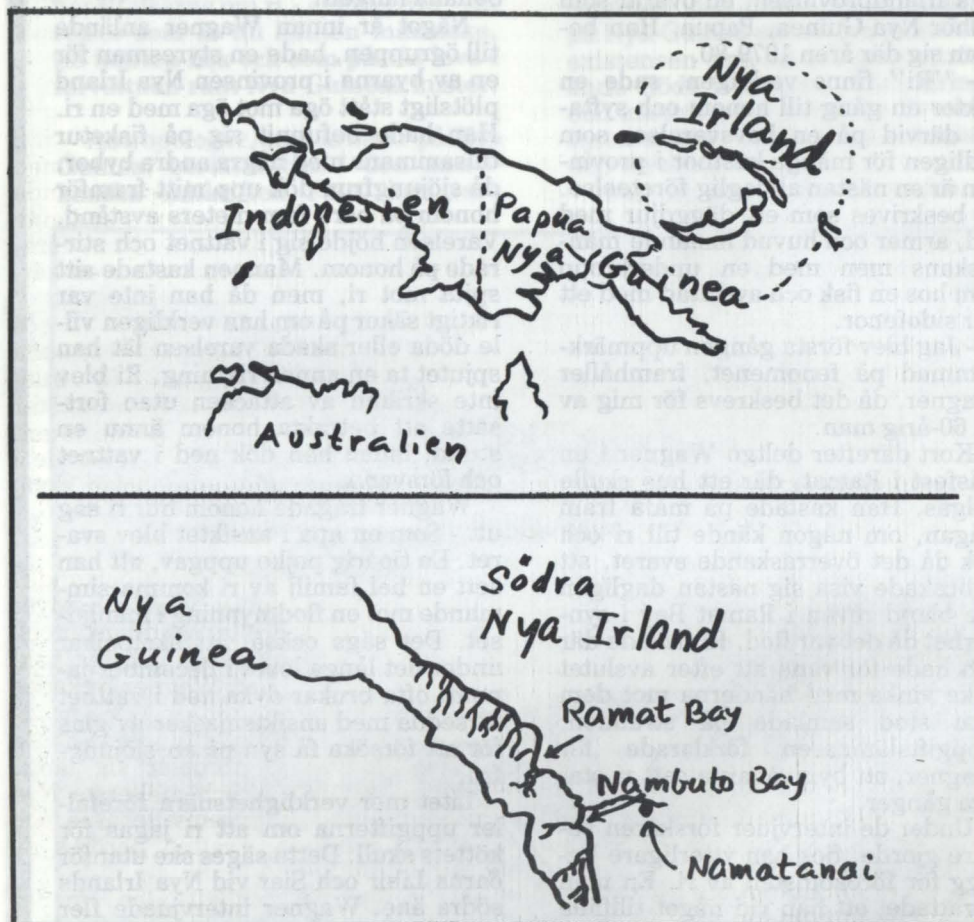
För några år sedan gick det en historia om att en man från ön Manus lyckats fånga en ri i nät. Det var en gammal ri. "Egentligen var det två, men den här var för svag för att kunna ta sig loss." Han lastade bytet på sin bil och körde iväg med det till namatanai för att slakta det. Under färden in till staden, uppgav han, utstötte ri ett skrik som nästan var mänskligt.

Ri-köttet säljes enligt uppgift på den öppna marknaden i städer som

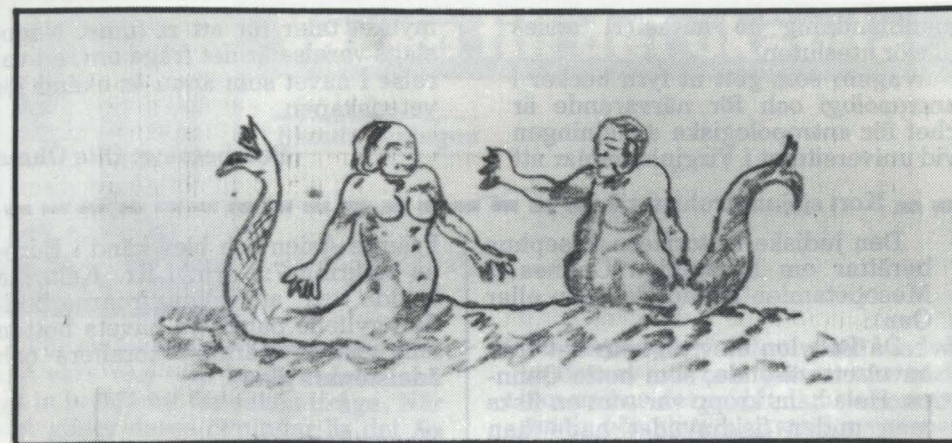
Namatanai. Vid ett tillfälle lär en ri ha hållits levande i ett hus under många veckor.

Efter sina intervjuer ställde Wagner gång efter annan frågan, varför ri aldrig visades för myndighetspersoner eller varför uppgifter inte lämnades till myndigheterna om dessa varelser. Han fick då i allmänhet svaret att "folk vet ju allting om ri". Ni har ju bilder av dem på tändsticksaskar och konservburkar".

Den muntliga traditionen om ri är naturligtvis ymnig. Öarnas folk förknippar ri med livet i havet och sägerna berättar, att i en strid mellan

Rapporter om ri föreligger från såväl de mellersta som södra delarna av Nya Irland, tillhörande Papua, Nya Guinea. Även kringliggande farvatten och ö-grupper känner väl förekomsten av ri. Köttet av ri säljes enligt utsago på den öppna marknaden i städer som t ex Namatanai.

Efter en plansch i J Jonstone's "Historia naturalis" tryckt i Amsterdam 1657. Ovan avbildade par betecknas som "människoliknande fiskar". I den latinska texten beskrives deras anatomi in i minsta detalj.

två mytologiska sjöfåglar uppstod flera olika varelser, bland dem sköldpaddan och en taggfisk samt ri, som till ursprunget var människor, vilka sökte fly undan våldet.

Den mest allmänt spridda myten är emellertid en som har sina rötter i Nakelastammens legender. Långt innan ännu någon kontakt upprättats med europeerna hade en grupp Nakeladansare samlats för att utföra den stora, avslutande dansen vid sorgehögtiden kaba. De som skötte slaginstrumenten begick emellertid ett allvarligt misstag, som drog skam över hela stammen. Människorna överlade om hur de skulle kunna utplåna denna förödmjukelse och kom småningom till den slutsatsen, att enda sättet var att begå masssjälv-mord. De samlades då på

en hög klippavsats och kastade sig i havet. Kropparna förvandlades till sten medan själarna blev ri.

Hur ser då en ri ut? Ögonvittnena berättelser varierar men sammanfaller likväl på viktiga punkter. Bålen ned till midjan uppges som regel likna en människas. Båda könen - det finns manliga och kvinnliga ri - har långt, svart hår och huden är lju-

sare än melanesernas. Sjöjungfrun har utvecklade bröst och båda könen är försedda med människoliknande könsorgan. Fingernaglarna är långa och vassa, handflatorna djupt fårade och valkiga. Munnen har ett sär eget drag.

Ri anses sakna intelligens, om man därmed menar intellektuella förmågor som en människa är utrustad med. Ri kan ej tala men utstötter ett slags visslande, viskande läten. De anses ha skamkänsla, enär de i människors närvaro ofta söker skyla sitt kön med händerna.

Ri lever på grunt vatten och andas som människor. De vilar och sover på öde stränder eller sandbankar och livnär sig på att fånga och äta fisk.

De upplysningar Wagner lyckades inhämta antyder, att ri - eller åtminstone berättelserna om dessa havsväsenden - fördelar sig längs kusterna i södra och mellersta Nya Irland. Även Bougainvilleöarna och kringliggande farvatten beröres av ri.

Under alla förhållanden, menar Wagner, är ri inte sjökor, dugong. Sjökorerna går under namnet *bo narasi* bland infödingarna, vilka utan vidare kan identifiera dessa. En sam-

manblandning **bo narasi/ri** anses därför utesluten.

Wagner som gett ut fyra böcker i antropologi och för närvarande är chef för antropologiska avdelningen vid universitetet i Virginia menar att

Kort sjöjungfruhistorik

Den judiske historikern Josephus berättar om havsguden Oannes (i Mesopotamien kallad Ea, Aun eller Oan):

Då Babylon blev till kom det från havet ett väsende, som hette Oannes. Hela hans kropp var som en fisks men under fiskhuvudet hade han ett annat huvud och under fiskstjärten fötter som en människa. Hans stämman och tal var som en människas. Oannes undervisade om dagen folket i alla ting och återvände vid solnedgången till havsriket.

Längre fram i tiden dyker på sumeriska sigill upp bilder av havsge-stalter, som i sin övre del är man och nedtill fisk.

I Luristan i sydvästra Iran har man påträffat bronsfigurer föreställande en kvinnovarelse med tudelad stjärt (ca 2.000 f.Kr.). Väsen med delfin- eller fiskstjärt förekommer också på grekiska vas målningar från 7 årh. före Kristus.

Triton, den förste egentlige grekiske havsguden, förekommer vanligen avbildad med fiskstjärt. Han beskrives som krigisk, våldsam älskare och kreaturstjuv men Triton var också vis, en magiker som härskade över det nyckfulla havet.

Vid antikens slut blev sirenerna den allmänna beteckningen för sjöjungfrur. Ursprungligen hade de inte fiskstjärt utan framställdes i äldsta tider som fåglar med människohuvuden och det var först flera hundra år före vår tideräkning, som övergången från fågel- till fiskkropp började. (Anm.: Varifrån kommer uttrycket "han är varken fågel eller fisk"?).

Havsguden Nereus döttrar kallas nereider och var välvilliga nymfer. Sjöjungfrumyten tycks ha uppstått i

mycket talar för att ri finns. Något slags varelse är det fråga om, en varelse i havet som ännu är okänd för vetenskapen.

Bearbetning: Olle Öhman

Främre Asien och blev känd i Europa omkring 7:e årh. f.Kr. Kelterna trodde t.ex. att sjöjungfruarna bodde i gyllene palats på havets botten omgivna av pärlors, korallers och ädelstenars glans.

Magasthenes

Omkring 300 f.Kr. befann sig greken **Magasthenes** som sändebud vid det indiska furstehovet Palibothra (nuvarande Patna vid Ganges) och han berättar i sina minnen från den tiden, att det vid kusterna runt Taprobane (nuv. Ceylon, Sri Lanka) fanns väsenden som var till hälften kvinna, till hälften fisk. Sådana berättelser återfinnes i flera senare beskrivningar från Indien.

Intressant i sammanhanget är att sälar och människor troddes vara besläktade. I många kusttrakter, framför allt i nordvästra Europa, ansågs sälarna vara omskapade människor och på de brittiska öarna härskade den tron, att sälar och sjöjungfrur färdades tillsammans i havet samt att sälarna var till för att hjälpa sjöjungfruarna. På Island rådde uppfattningen, att sälarna var de människor som omkom i den stora syndafloden.

Den romerske författaren Plinius anför, att det från Olisipo (Lissabon) kom sändebud till kejsar Tiberius med berättelsen om att man i en håla hade sett en triton. Det berättades också, att man vid det gaditanska havet (Atlanten) hade sett en havsman. Ett galliskt sändebud skrev till kejsar Augustus, att man funnit ett flertal döda nereider på stranden.

Det äldsta kvinnliga havsväsendet

Forts. sidan 26 -

Vägen till det okända

Sjunde övningen

Signature

För att lyckas med någonting, det må vara vad som helst; måste man gå in helhjärtat för saken ifråga. När det gäller dessa övningar är det än mera viktigt för att nå resultat. Som vi vet finns två sidor att träna, man kan vara positiv till någonting men man kan också vara negativ till saken ifråga. **Det finns absolut ingenting däremellan**, inget "jaså" utan bara den ena eller andra åsikten i sakfrågan. Detta är oerhört viktigt, eftersom det är en av grundstenarna i all utbildning av esoterisk art.

Man måste gå in helt för den ena eller andra åsikten ja eller nej, och det bör tränas så att man med hela jaget och hela kroppen med varje cell går in för ena eller andra ställningstagandet. Lagg hela din själ i ja- eller nej-attityden, ja mera därtill. Du skall gå in för ditt ställningstagande på sätt som sker på ett väckelsemöte av religiös karaktär eller på samma sätt som medicinmannen med sina magiska riter och danser gör. Lev dig in i ditt svar på samma sätt. Då blir det kraft bakom det du avser att utföra.

Andlig kraft för individen ernås säkrast på inre väg genom målmedveten träning. Den kraft man kan få t.ex. på väckelsemöten har ringa överblivande verkan men kan tjäna som nyckel till att öppna egna, tidigare ej kända möjligheter.

Någon profet har sagt: Sjung ärans psalmer i edra hjärtan! Den som viger sig åt denna kunskap måste göra sin grundstämning hoppfull, inriktad på ett ideal och hålla sin självaktning för ögonen. Han måste

genomtränga sitt väsen med medvetandet av att han genom sin ande kan nalkas det gudomliga genom intensiv bön sluta sig, smälta samman med det kosmiska medvetandet och på så sätt dra till sig starkare och varaktigare kraft än vad han kan få från sin lägre livsform.

Bön är egentligen inte ord utan medveten inre koncentration på en önskan, som växer till en vilja som i sin tur utsänder energier som drar till sig det önskade.

Träna fem minuter på morgonen och lika länge på kvällen med koncentration enligt följande: Aktivera ditt muskelsystem positivt och andas djupt under en minut. Andningen på detta stadium vitaliserar hjärncellerna. Vänd sedan uppmärksamheten från kroppen utan att slappa musklerna, andas återigen djupt med stark koncentration på:

Jag är medveten om andlig styrka. Jag drar till mig kosmisk energi. Jag är ett med det kosmiska medvetandet.

Efter några gånger skall man inte behöva tänka på detta längre utan man skall genomträngas av vetskapen om att så sker. Dessa övningar i samband med lämplig kost och ev. fasta kommer att skänka kraft åt hela organismen.

Hur man lösgör astralkroppen.

Paulus sade, att vi äger en naturlig-fysisk kropp och en andlig (eterkropp eller astralkropp). Den fysiska kroppen känner vi till men kanske mindre den andliga dessa är emel-

lertid identiska med det undantaget att den andliga är tillverkad av andlig materia. Den fysiska kroppen fungerar inte tillfredsställande utan sin andliga motsvarighet. Däremot fungerar den andliga kroppen bra utan sin fysiska motsvarighet. Medvetandet följer alltid den andliga kroppen om dessa två kroppar särskiljes.

Båda kropparna äro naturliga i ordets verkliga mening så tillvida att de kom till samtidigt. Medvetandet (jaget) kan alltså arbeta i den andliga kroppen även på det fysiska planet. Den fysiska kroppen kan inte leva eller arbeta på det eteriska planet men som vi vet väl på det fysiska. Mellan dessa olika kroppar men ändå exakt lika finns ett band eller en länk som i gamla tider benämnts "silversnöret". Detta band eller elektriska fenomen band samman den fysiska och andliga kroppen på så sätt, att om den andliga kroppen med jaget förflyttar sig i rummet så finns denna glänsande silverliknande sträng alltid mellan de båda kropparna.

Skulle denna sträng brista lämnar den andliga kroppen sin motsvarighet på det fysiska planet, och denna kommer att dö medan jaget fortsätter att leva i den andliga kroppen. Förmågan att lämna den fysiska kroppen är olika men kan tränas upp med lite god vilja. Somliga lämnar kroppen spontant under sömnen, andra inte. De som lämnar kroppen under sömnen upplever det också olika. En del är helt omedvetna om att så sker, trots att de kanske har observerats på annan plats av andra personer. Andra åter kommer ihåg att de varit på platser och även träffat bekanta eller sett fjärran platser och folkslag. En lustighet i det hela är att om du företar en astral resa under sömn och då ligger naken i din säng, så blir du då också sedd naken. Du syns alltså sådan du är för tillfället. Har du päls, när du lämnar den fysiska kroppen visar sig den andliga kroppen också i päls!

Här skall tilläggas, att det inte är

ofta den andliga kroppen syns. Oftast krävs träning för att jaget och den andliga kroppen skall framträda i den fysiska verkligheten. Viktigt är att om du tränar på att lämna den fysiska kroppen se till att du under inga omständigheter blir störd. Det kan betyda döden. Lås in dig så ingen stör dig eller be någon person vaka över dig men säg då till denne att inte röra dig vad som än händer. Din fysiska kropp kommer att se ut som död, varför det är lätt gjort att någon försöker att hjälpa dig utan att veta om att det är farligt för dig.

En annan sak: företaga inga astralresor om du är trött själsligt, däremot gör det ingenting om du är fysiskt trött. Det snarare underlättar, och den fysiska kroppen återhämtar sig bättre om du lämnar den astralt. Gå heller inte till personer eller platser som i det normala livet är otureliga för dig, i varje fall inte förrän du har tillräcklig kunskap och rutin inom området.

Du bör lämpligen träna innan du somnar. Koncentrera dig på en viss plats och person. Bygg upp en mental bild av detta för din inre syn och intala dig att du vill vara just där. Bestäm vilken tid du skall komma dit men också vilken tid du skall vara tillbaka. Tag ingen längre tid i anspråk i början, max. en timma. Andas därefter långsamt och djupt och använd därefter spiralandning (se nästa kapitel). Slappna av alla muskler. Somna in på detta sätt i förvissning om att du skall besöka den plats och person du tänkt på.

Du kan förbereda dig redan under dagen genom att för ditt inre se hur du går på vägen till den person du avser att besöka, hur du kommer fram till huset och hur du sedan träffar personen ifråga. Detta är till stor hjälp i ditt kommande arbete. Självfallet finns flera sätt att lära sig detta, men här är ett sätt som är ganska bra. Misströsta inte om det ej fungerar första gången och framför allt se inget negativt i att du misslyckades

Forts. sidan 8

Landning och närkontakt vid Aldershot

Omar Foxler
ordf. S.G.A.P.

Den 10 oktober 1983 fick jag ett telefonsamtal från en lokal tidning med förfrågan om jag ville undersöka en rapport om en UFO-landning vid gränsen till grevskapet Hampshire. Det gjorde jag i vederbörlig ordning. Fallet verkar vara autentiskt.

Huvudpersonen, 77 år, har tillbringat många år i Kanada och har där jagat björn, fångat varg och levt i ödemarken. Som ett resultat av detta är han inte rädd för något, som han påpekade i intervjun. Med tanke på sin ålder har han inget att förlora genom att undersöka UFO-farkosten.

Namn: Alfred Burtoo, Pegasus Avenue 49, North Town, Aldershot, Hampshire.

Datum och tid för händelsen: 01.15 den 12 augusti 1983

Plats: Basingstoke Canal Bank, i närheten av North Town, Aldershot, Hampshire.

Avskrift från bandad intervju med O. Fowler den 10.10.83. Herr Burtoo hade skrivit till lokalpressen för att höra efter om någon hade sett något ljus vid tidpunkten för händelsen. Han nämnde inget om UFO, men en reporter hörde av sig till honom, fick berättelsen och ringde mig för en kommentar. Jag arrangerade ett möte och en intervju.

Uppgifter från ögonvittnet

På 13.00-nyheterna den 11

augusti lovade väderleksrapporten vackert väder. Månen var bara fyra eller fem dagar gammal, och detta anser jag vara idealiska omständigheter för fiske. Jag fick frun att skaffa bröd till bete, gjorde utrustningen klar och gav mig av 24.15 fredagen den 12 augusti 1983. På vägen upp till kanalen stannade jag för att sätta hunden på spår, då jag hörde fotsteg bakom mig. Det visade sig vara en polisman i tjänst och vi stannade och pratade. Efter ett tag gick han sin väg och jag fortsatte upp mot kanalen. Så snart jag kommit dit la jag fiskedonen på marken och rev upp metspöfodralet, stack ner det i marken och band hunden vid det. Därefter började jag packa upp fiskedonsasken och då, när jag just börjat, hörde jag gonggongen från den närbelägna Bullerbaracken slå 01.00. Jag fick allt färdigt till gryningen, den bästa tiden för fiske.

Jag satt på min fiskedonsask och tittade på vattnet efter rörelser som tecken på fisk och beslöt mig för att dricka en kopp te. Jag höllde upp teet, då jag plötsligt fick syn på ett ljus i söder. Jag satte ned tekoppen på asken och ställde mig upp för att titta. Ljuset kom in mot järnvägsbron och jag tänkte att det skall väl inte landa på järnvägsbron. Jag antog genast att det inte var något flygplan eller någon helikopter, eftersom det befann sig bara 100 meter över marken. Det landade längre bort

längs stigen och ljuset hade slocknat.

Jag stod där och tittade och strax såg jag två "former" komma emot mig. Hunden morrade och slutade inte förrän jag bad den vara tyst. "Formerna" kom fram till mig, inte mer än 1,20 höga skulle jag kunna tänka mig, klädda i ljusgröna overaller och visirhjälm. Där stod jag och tittade på dem, och där stod de och tittade på mig och sedan vinkade "karlen" till höger på mig att komma. Det var allt. Jag blev nyfiken och följde efter dem.

Nåväl, när vi kommit så där 45–50 meter från järnvägsbron stod farkosten parkerad där på stigen. 3–4 meter över vattnet och 3–4 meter ovanför strandslutningen. Där fanns en stega. Den var placerad i linje med stigen och vi var tvungna att kliva i gräset för att komma upp på den. En av "formerna" gick tvärsöver korridoren, som var sexkantig och den andra stod i närheten av dörren och jag stod till höger om honom. På bruten engelska sa en röst "kom hit under det ambrafärgade ljuset".

På en fråga från O.F. — hörde du verkligen en röst — svarade han: — Ja, jag hörde faktiskt rösten som sa "kom hit och stå under det ambrafärgade ljuset". Nåväl, i golvet mitt fanns en pelare som höjdes en dryg meter genom en cirkelrörelse. Till att börja med kunde jag inte upptäcka något bärnstensfärgat ljus, men när jag tog ett steg åt sidan upptäckte jag ljuset på väggen. Jag gick fram och ställde mig under ljuset och rösten som bett mig göra så fråga-

de: — Hur gammal är du? Jag sa att jag skall fylla 78 år. Det blev en paus och sen sa han: Vänd dig om! och jag vände mig mot väggen. Efter ungefär fem minuter sa han till mig: — Du kan gå, du är för gammal och för svag för våra avsikter.

Beskrivning av farkosten:

"På den här pelaren, som fanns mitt på golvet, fanns ett Z-format handtag liknande det som kan finnas på trapphus och det stod två former på var sida om det. Dessa var olika dem som hade gjort mig sällskap på kanalstigen. Jag uppfattade de här två som att vara till hands, redo att vrida redskapet som drev den, men det är bara vad jag misstänker.

Jag såg mig omkring, när han sa "du kan gå". När jag gick ner genom att hålla mig i trappräcket kände jag två förbindelsepunkter, vilket gav mig känslan av att trappstegen var teleskopiska och hopfällbara. Efter tjugo eller trettio meter vände jag mig om och tittade. Längst upp fanns ett litet torn, mycket likt ett upp och nervänt tefat. Det såg ut som en rökhuvs som finns längst upp på en skorsten. Jag gick tillbaka till min hund och mina fiskeredskap, och det första jag gjorde var att dricka upp det kalla teet. Hela tiden tittade jag. Jag såg hur det lyfte till ungefär 9 meter och det försvann mot sydväst, över militärbaracken. Jag såg hur det passerade över Tongham (8 km sydöst om Aldershot) och över "Hogs Back" 40 km därifrån och sen var det borta."

Ett lugnt vittne

Fråga: "Du verkar mycket lugn

och samlad med tanke på allt det här."

Mr. B.: "Jag var mer nyfiken än något annat. Vid min ålder, nästan 78 år, vad har jag att oro mig för? Jag dör bara en gång. Jag hade läst mycket om UFO men trodde inte på det. Men nu gör jag det definitivt och att se är att tro. Jag ger fan i om någon tror mig eller inte, men jag var faktiskt inne i den där maskinen. När jag kom hem berättade jag det för min fru och för en vän till henne. Innan det här hände tyckte jag att UFO var bluff. Jag var absolut inte rädd, bara nyfiken och ville veta vad som hände. Om de hade åkt iväg med mig hade det blivit mitt öde. Det skulle ha varit samma sak som att bli påkörd på gatan."

Fråga: "Låt oss ta början igen när varelserna kom fram till dig."

Några frågor

Herr B.: "Jag fick en liten chock när de kom emot mig i dessa gröna overaller. Jag kunde inte upptäcka några knappar eller blixtlås eller något annat, det var som om overallerna var gjutna på dem. Hunden satt där tyst efter det att jag bett den hålla käften. De bar ärtfärgade hjälmar men visiret var svärtat som rökfärgat glas. Man såg inga ansikten. Jag la inte märke till deras händer, kanske bar de handskar. Jag har varit trädgårdsmästare i femtio-två år och lärt mig att iaktta under tiden som jag går.

Fråga: "Bar de bälten?"

Herr B.: "Nej, inga bälten, inga knappar, inga ficklampor i händerna... ingenting. Enligt mitt sätt att tänka var det ett enda t y g s t y c k e . ' ' "

Fråga: "De här trapporna, var det en liten stega, ellver vad?"

Herr B.: "Bara en bred uppsättning av steg med handtag längs båda sidor."

Fråga: "Gick de båda varelserna in i farkosten?"

Herr B.: "En gick framför mig, på samma sätt som vi gick på stigen ner och den andra gick bakom mig. Den framför mig gick tvärsöver vad jag kallar för korridoren och in i vad jag anser vara ett rum på andra sidan. Den andra stod alldeles innanför dörren och jag befann mig till höger om honom."

Fråga: "Vad var det för belysning?"

Herr B.: "Det fanns en belysning som var mycket skum och allt tycktes svart."

Fråga: "Var belysningen fäst i taket, eller var?"

Herr B.: "Nej, det är det som är det lustiga att jag inte såg något sådant, men där fanns en belysning. Farkostens insida var helt svart men utsidan var som blänkande aluminium. När jag gick över golvet hörde jag inte mina egna fotsteg, och det gav mig intrycket av att det fanns någon beklädnad på golvet. Takhöjden var bara 1,5 meter, precis vad som behövdes för att jag skulle kunna gå in. Varelserna var mellan 1,20 och 1,80.

De var lite mindre än jag. Jag var tvungen att huka mig för att komma in genom dörren och ljuset var tillräckligt för att se var vi gick, men när vi väl kommit in blev belysningen skum. Hur den nu hade byggts var det bra gjort. Där fanns inga muttrar, sammanfogningar, bultar eller svets-

ningar, efter vad jag kunde se. Jag var där uppskattningsvis gott och väl en halv timme, för jag var tvungen att vänta på karlen som stod bredvid mig."

Fråga: "Så du hade tillfälle att se dig omkring?"

Herr B.: "Jag var inte rädd eller så. Jag var bara nyfiken. Jag har tillbringat många år utomhus och brottats med mycket i Kanada, skjutit björn, ormar, vargar. Jag tror inte att jag är rädd för någonting."

Kommentar av redaktionen

Det måste påpekas att denna berättelse innehåller åtskilliga kän-

netecken som vi är bekanta med från tidigare fall. Där finns t.ex. den centrala stammen eller pelaren inuti farkosten som har dykt upp i åtskilliga rapporter och som några undersökare gjort gällande är en polariserande magnetisk apparat i intim förbindelse med den för oss okända hemliga framdrivningsmetod som är känd av främlingarna, eller under alla förhållanden, känd utav några av dem. — G.C.

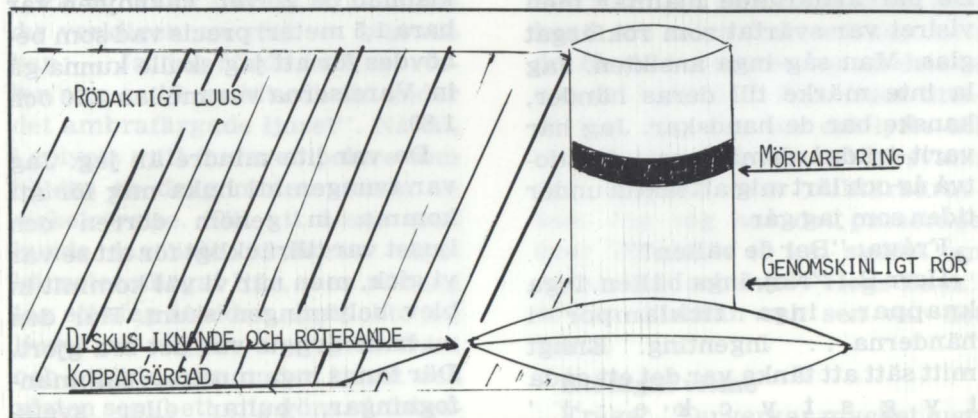
Översättning: Elisabeth von Bahr

Kvinna såg UFO svävande utanför fönstret en hel timme

Klockan var omkring 4 på tisdagsmorgonen den 24 april i år då fru O.R., som bor ensam i ett hus någon mil norr om Motala, vaknade och steg upp för att besöka toaletten. Då hon sedan återvände till sovrummet varseblev hon genom köksfönstret ett ljussken, som på grund av sin storlek och intensitet väckte hennes intresse.

Hon berättar:

— Jag hade besökt toaletten och när jag skulle återvända till sängen uppfattade jag genom köksfönstret ett ljus som jag trodde tillhörde en på vägen kommande bil. Jag blev intresserad därför att det dels var så tidigt, dels därför att ljuset var mycket större och intensivare än vad som är brukligt på

de bilar jag känner till.

Jag lade mig på knä i soffan framför fönstret och på detta sätt tänkte jag invänta bilen för att se vad det var för en konstig en. Det dröjde och jag väntade i en kvart. Plötsligt fick jag se en farkost komma sakta framglidande ovanför trädtopparna. Den roterade sakta och hade formen av en diskus med ett högt genomskinligt rör stående ovanpå. I detta rörs mitt fanns det en mörkare ring, som jag antog vara någon slags fästanordning, men det vet jag inte om det var. Jag bara antog det.

Den diskusformade "kulan" var kopparfärgad och något ljud kunde jag inte uppfatta, trots att före-

målet var ganska nära och heller inte särskilt högt upp. Men det konstigaste var att efter farkosten blev det som en rödaktig väg eller gata. På marken syntes det där vita ljuset som jag hade trott komma från en bil, men mellan farkosten och marken där det vita ljuset syntes var det inget ljus. Det var mörkt eller som himlen i övrigt. Normalt borde ljuset som belyste marken ha syns hela vägen upp till farkosten men så var alltså inte fallet.

Jag observerade det hela under en timma — 45 minuter av tiden såg jag farkosten också. Den kom från nordost och färdades i riktning mot Borensberg. Hela tiden lystes marken upp under farkos-

Plötsligt fick jag se en farkost komma sakta framglidande ovanför trädtopparna. Den roterade sakta och hade formen av en diskus med ett högt genomskinligt rör stående ovanpå.

ten, men inget ljus syntes mellan föremålet och marken. Det tyckte jag var ovanligt besynnerligt, slutar fru O.R. och undrar samtidigt om inte flera människor sett fenomenen som hon f.ö. antog vara en raket. (Redaktionens anm.)

Platsundersökning

Jag talade med fru O.R. dagen efter händelsen och besökte platsen någon dag senare, då jag ansåg att det inte fanns anledning att göra undersökningen omedelbart. Farkosten var ju inte kvar och den hade ju heller inte landat, så några spår att säkra fanns heller inte.

Självklart är det svårt att få fram data så här efteråt, men vid förhör med fru O.R. framkom att föremålets skenbara storlek var som köksbordet, dvs ungefär en meter. Röret, som var genomskinligt och placerat ovanpå, var något längre än vad farkosten var bred. Skenbar höjd omkring 1.25 meter.

Vid jämförelse med på platsen befintliga träd och hus uppskattar jag höjden till mellan som lägst 100 meter och som högst 500 meter, avståndet mellan 50 och 100

meter Vid det första tillfället som farkosten blev synlig — om nu dessa uppskattningar är riktiga — bör föremålet ha haft en storlek av 5 till 6 meter och röret vara omkring 8 meter högt. Kvinnan ifråga såg också tydligt t.ex. att det var ett genomskinligt rör med en mörk ring på mitten. Hon såg också att farkosten roterade. Terrängen lyste upp i höjddled endast några meter, vilket kunde konstateras när träd och hus belystes. En annan iakttagelse är att hon såg det hela under så lång tid, totalt en timme. Hon såg farkosten tills den var som en liten prick på himlen Klockan. var då 0500, alltså "flöt" den fram mycket sakta. Jag har med hjälp av vittnet gjort en skiss över föremålet för att om möjligt försöka klargöra vad hon såg. Skulle någon läsare av tidningen ha gjort samma iakttagelse vill vi gärna ta del av upplevelsen

Fru O.R.: namnet ej utskrivet enär uppgiftslämnaren önskar vara anonym).

SJÖJUNGFRUR Forts från sidan 18

i Nordens mytologi är Hrimgerd, en jättelik sjöjungfru som ansågs vara glupsk, ondsint och liderlig. Hon var skapt som en kvinna med fiskstjärt.

Hrimgerd var jätten Hastes dotter. Från 1800-talet föreligger många

berättelser om möten med sjöjungfrur. Det är framför allt fiskare och sjömän som försett oss med sådana skildringar. De flesta torde otvivelaktigt utgöra iakttagelser av sälar under ogynnsamma siktförhållanden.

UFO sågs över gata

Datum och tid för observationen: 17 januari 1974, klockan 20.30. Observationort: Newark, Delaware Lokal bedömning: Betydelsefull Undersökt av: J J Magrans.

Huvudvittnet och hennes son befann sig på Delaware Avenue vid 20.30-21.00-tiden och körde i östlig riktning. När hon närmade sig korsningen vid Chapel Street och saktade ned framför trafikljuset som var rött, lade hon märke till ett skarpt ljussken genom vindrutan. Detta ljussken (ett vitt fluorescerande ljus) verkade komma från vänster, så hon tittade ut genom sidorutan och såg "ett mycket stort cirkelrunt föremål".

Vid denna tidpunkt stannade hon bilen. Hennes bil var den första som anlände till korsningen, men det fanns flera bilar bakom henne och dessa stannade också framför ljuset.

UFOt hade ofantliga dimensioner, och enligt vittnet "täckte det hela den närbelägna tomten som var en försäljningspark för begagnade bilar". Det var grått till färgen och verkade bestå av en slät metall. En kupol var synlig på översidan som inte var upplyst.

Botten var utrustad med lampor (vita fluorescerande sådana) som lyste ned på vittnena. Dessa lampor var inte så starka, att de irriterade ögonen. De två yttersta ljusen, till höger och vänster, var större än de övriga. Vittnet räknade inte antalet ljus, men för illustrationens skull har ett visst antal angetts på teckningen.

Det fanns också ett band som roterade runt basen, och detta var försett med en massa räta linjer, som

bildade något slags lysande mönster. Vittnet uppgav att hon först trodde att det var "något myndigheterna hittat på, men att hon inte kunde förstå vad mönstret som roterade runt skivan betydde. Den centrala bottendelen, runt vilken detta mönster roterade, var utbuktande, och botten på denna utbuktning var platt.

UFOt befann sig i sned vinkel och snurrade runt medsols samt avgav ett högt, vinande ljud.

Medan vittnena iakttog det, hade trafikljusen slagit om till grönt, men hon stod kvar där hon stod liksom alla andra. Vid denna tidpunkt vevade mannen i bilen till höger om henne ned rutan och sade skrattande: "Hej, det där är ett flygande tefat!"

Hennes son började bli rädd, och hon var rädd att UFOt skulle trassla in sig i elledningarna eller träffa någon av lyktstolparna. Hon beslöt därför att fortsätta. Hon tog av åt vänster vid korsningen och körde två kvarter på Chapel Street. När hon körde följde de andra bilarna efter.

Hon gick ur bilen vid ett affärscentrum och gick fram till en dam och anmodade denna att titta uppåt, och medan de båda betraktade det, försvann UFOt mycket snabbt rakt upp.

Det är undersökarens uppfattning att vittnet, som vill vara anonymt, är en pålitlig, vederhäftig person och att hon verkligen såg vad hon uppgivit. Hon hade inte läst någon UFO-litteratur innan iakttagelsen och hade endast ägnat mindre uppmärksamhet åt tidningsartiklar i ämnet.

Källa: Skylook, Number 101, April, 1976

ARKIVET FÖR UFO-FORSKNING

BOX 11027

600 11 NORRKÖPING

Utgivarkorsband

UFO-INFORMATION Box 16, 596 00 Skänninge.

Fotboll och UFO

Under fyrtiofem minuter kunde tjugofem fotbollsspelare inte låta bli att titta på ett ljusstarkt föremål på himmelen. Det hände i Wonthaggi i Australien den 20 juli 1982.

Gwynne Pugh var den som först fick se det 30 grader över horisonten. Det lyste mycket ljusstarkt och acce-

lererade till nordvästlig position och tillbaka igen många gånger. Det rörde sig mycket snabbare än ett jetplan och vid vissa tillfällen var det ljusstarkt som en svetslåga.

Apro; Vol. 31, nr 1
Bengt-Owe Lindén

UFO:s vållar strömavbrott

i Oregon

UFOs har länge ansetts vara ansvariga för både mindre och större strömavbrott världen över. Somliga ufologer tror att den massiva kraftförlusten på amerikanska östkusten 1965 orsakades av UFOs. Två polis-konstaplar i Coos Bay, Oregon, ringdes ned av människor som hade iakttagit två stora orangefärgade skivor på låg höjd och på väg norrut. Strax därefter släcktes alla ljus i staden, och någon gång efter midnatt åkte konstaplarna Hill och Larsen ned till

hamnen för att undersöka men såg ej själva något. Detta utspelades den 27 maj 1982. De båda poliserna var övertygade om att strömavbrottet hade med farkosterna att göra, för dagen efter kunde kraftbolaget inte på något sätt förklara strömavbrottet.

UFO-Review, nr. 14
Bengt-Owe Lindén